

In onze gemeente hebben we afgelopen jaar, net als een aantal andere gemeenten, te maken gehad met een woning waartegen een ernstige geweldsdreiging gericht was. De burgemeester heeft uiteindelijk de noodbevelsbevoegdheid ingezet om de dreiging en de risico's voor de omgeving het hoofd te bieden.

Het ter consultatie voorliggende wetsvoorstel biedt voor de toekomst mogelijkheden om te acteren in dergelijke gevallen. Nu we praktijkervaring hebben opgedaan met een dergelijke situatie hebben we de mogelijkheid om het voorstel te toetsen aan de praktijk. Gelet hierop achten wij het niet wenselijk lid 4 in de voorgestelde vorm in stand te laten.

Op de eerste plaats omdat de huidige tekst van lid 4, die in het voorstel ongewijzigd blijft, altijd al onduidelijk is geweest. In het Evaluatieonderzoek wet Victoria wordt hierover het volgende opgemerkt:

De manier waarop de begunstigingstermijn door gemeenten wordt toegepast is niet altijd conform de wet. Sommige gemeenten denken dat belanghebbenden in deze termijn alleen de mogelijkheid hebben om

zelf de sluiting te effectueren. Belanghebbenden hebben echter de mogelijkheid in de begunstigingstermijn de verstoring van de openbare orde te stoppen, hetzij door sluiting, hetzij door alsnog de verstoring van de openbare orde te stoppen. In dat onderzoek wordt ook de aanbeveling gedaan de wet op dit punt aan te passen.

Waar een begunstigingstermijn bij overlast nog denkbaar is, omdat de bewoners wellicht maatregelen kunnen treffen om die overlast te beëindigen, is dat bij de uitbreidingsvormen van lid 1 sub b en c niet voorstelbaar.

Een pand dat bedreigd wordt door georganiseerde criminele organisaties kunnen daar in het algemeen geen maatregelen tegen nemen dus het geven van een begunstigingstermijn om maatregelen te treffen is vrij onzinnig. Het zou de voorkeur hebben om lid 4 niet te laten gelden voor de gevallen van lid 1 sub b en c.

Lid 4 geeft wel een uitzonderingsmogelijkheid, namelijk de volzin is niet van toepassing, indien voorafgaande bekendmaking in spoedeisende gevallen niet mogelijk is. En deze uitzondering is daarmee vergelijkbaar met superspoedeisende bestuursdwang, waarbij niet alleen geen begunstigingstermijn hoeft te worden gegeven, maar ook het besluit later op schrift mag worden gesteld.

Daaruit kun je concluderen dat de burgemeester de vereiste begunstigingstermijn alleen achterwege kan laten, als hij er tevens voor kiest om het besluit niet vooraf bekend te maken en dus pas later op schrift te stellen.

Dat laatste is echter niet altijd wenselijk. In onze casus was het noodbevel op schrift gezet met een duidelijke motivering. Dit noodbevel werd in een persoonlijk gesprek uitgereikt door de politie. Dit soort besluiten hebben veel impact en zullen weloverwogen worden genomen door de burgemeester, vaak nog na overleg met de driehoek. Ook voor de bewoners van het pand is het dan moeilijk te bevatten dat er in de voorbereidingsfase van dat besluit geen tijd is geweest om het besluit op schrift te stellen.

Onze suggestie zou dan ook zijn om ofwel lid 4 niet van toepassing te verklaren op de uitbreiding, dan wel de uitzondering te wijzigen als volgt: De eerste volzin is niet van toepassing in spoedeisende gevallen. De redactie wordt dan meer conform artikel 5:31 lid 1 Awb.